

Po předchozích dvou dnech pestrých na hudební i divadelní zážitky následovalo v Náměšti nad Oslavou ještě dalších šest dní, bohatých mimo jiné i na vzpomínky letošního léta. Však už od samotného pondělního rána nabízel program **Folkových prázdnin** nejrůznější dílny zaměřené například na ruční práce a vedle toho byly zájemcům otevřené i workshopy orientálního tance, umění hry na bicí a perkuse, fotodílna a jiné. Pro jednoho návštěvníka je toho více než dost a to i pro mě. Sám jsem navštěvoval jen odpolední hudební program umístěný v zámecké zahradě a v případě nepřízně počasí přesunutý o pár metrů dál do zámecké jízdárny a i tak jsem po každém dni pociťoval maximální kulturní vyžití.

Pondělní ráno slibovalo po předchozí chladné noci slunečné počasí, a proto jsem do Náměšti vyrazil o něco dříve, pár hodin před zahájením hlavního programu. Když se zámecký park připravoval na první koncert, který měl patřit **Lucii Redlové**, přicházeli k pódiu první návštěvníci a sem tam se mihl někdo z pořadatelů, aby zkontroloval situaci.

Vystoupení Lucie Redlové patřilo spíše k předskokanské cti či milé povinnosti irskému písničkáři **Marku Gearymu** a jak sama zmínila, chtěla tak upozornit i na své vlastní noční vystoupení plánované na závěr dne mimo hlavní scénu.

Když po Lucii Redlové přišel na pódium irský písničkář Mark Geary a začal zpívat, tak už od první chvíle mi svým projevem připomínal svého krajana a stejně tak i častého hosta na Folkových prázdninách, Glena Hansarda. Jak jsem později zjistil, že Mark s Glenem

Napsal uživatel Marek Kamínek
Neděle, 12 Srpen 2012 21:02

spolupracoval na vydání svého posledního alba ***Songs about Love, Songs about Leaving***, které celé nabízí k poslechu na svých internetových stránkách

markgeary.bandcamp.com

, byl jsem doma. Osobnost Marka Gearyho vyzařující z jeho tvorby oslovila i mnohé diváky na Folkových prázdninách a není se tedy čemu divit, když pořadatelé pro ně připravili ještě jedno noční hraní následujícího dne. Nesmím zapomenout zmínit i jeho druhého doprovodného hráče, bubeníka

Erica Gebowa

a jednu zpěvačku přizvanou na pódium během písně Suzanne,

Markétu Tulisovou

(Leporelo). K Markétinému zjevnému překvapení bylo zřejmé, že nešlo o nic předem naplánovaného, ovšem u diváků sklídila veliký potlesk.

S blondátou a stále se usmívající mladou estonskou písničkářkou **Mari Kalkun**, pocházející ze zalesněných kopců jihovýchodní části Estonska, přišla do zámeckého areálu tichá a kidná atmosféra. Sice textům písní odzpívaných v jejím rodném jazyce drtivá většina z nás nerozuměla, ale díky snaze Mari přeložit názvy do češtiny a odvyprávět obsah písní v angličtině, nás do dějů křehkých písní naprosto a nenásilně vtáhla. Společně s ní na pódiu vystoupila

Triin Arak

, žena hrající na piáno a kontrabasista

Tanel Kadalipp

. Mari Kalkun dopňovala písně o tóny nástroje kannel, podobného finské kantele, lotyšské kokle či ruské gusli. Hrála i na klasickou akustickou kytaru, akordeon a během několika písní si sedla i k piánu.

Závěr pondělního hlavního programu patřil **Vladimíru Mišíkovi**, jedné z našich největších rockových legend spojovanou se skupinou Matadors, Blue Effect, ETC a akusticky proměnlivou formací Čundrground, se kterou vystoupil i na Folkových prázdninách. Zazněly hity jako *Stříhali dohola malého chlapečka*

, či

Variace na renesanční téma

a jako před mnoha lety na jiných festivalech, sklízeli upřímný potlesk i od diváků na Folkových prázdninách.

Pódium obležené od prvních chvil úterního hlavního programu, lákajícího na jména jako **Dan Bárta**

nebo

The Unthanks

(Velká Británie), slibovalo další hudební zážitky. Navíc ten, kdo si předem prohlédl program, mohl se těšit i na scénu v bílém stanu, kde mezi skupinou

Marewrew & Oki & Marcos Suzano

(Japonsko, Brazílie) a zmíněnou The Unthanks, vystoupila sestava z Prahy, říkající si

Techtle Mechtle

. První přestávku po odehraném koncertě Dana Bárty vyplnilo divadlo Mordy-jé se svojí Rakvičkovou komedií. Ta bezesporu nejvíce zaujala ty nejmenší z nás.

Dan Bárta, profesionál každým coulem, předvedl v Náměšti za doprovodu tří špičkových jazzmanů (Stanislav Mácha, Robert Balzar a Jiří Slavíček) šou bořící nejen veškeré bariéry, ale navíc díky hrám se slovy excelentně popisoval význam písní tak, že všichni přítomní s úsměvy na tvářích doslova zírali, jakým způsobem se mu daří ze složitých vět a souvětí vybruslit vtipným zakončením. A to včetně jeho spoluhráčů, u kterých se nedalo nepostřehnout stejné

Napsal uživatel Marek Kamínek
Neděle, 12 Srpen 2012 21:02

překvapení, jako u ostatních diváků.

S Japonskou skupinou s brazilským nádechem Marewrew & Oki & Marcos Suzano jsem měl naopak pocit vzniku jisté hudební bariéry, kterou se pokoušeli překonat milými úsměvy a komunikací s publikem. Během jejich vystoupení se dokonce naučili říci mírně zkomolenou češtinou slovo "děkuji". Občas s námi komunikovali anglicky, ale pro pobavení používali svůj rodný jazyk. Minuty vážného povídání a vysvětlování bez porozumění z řad diváků skutečně pobavilo, ale chvílemi prořídle řady před pódiem spíše prozrazovaly jisté nepochopení rytmů jejich hudby, tolik odlišných od toho "našeho" evropského stylu.

Folkové prázdniny 2012 prolomily bariéry (2/4)

Napsal uživatel Marek Kamínek
Neděle, 12 Srpen 2012 21:02

